

Kamer
van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1986-1987

8 DECEMBER 1986

WETSONTWERP

tot bekraftiging van de koninklijke besluiten vastgesteld ter uitvoering van artikel 1 van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER LECERCQ

Artikel 13.

Het 2° aanvullen met een nieuw lid luidend als volgt:

« Evenwel worden de artikelen 1, 4, 6, 7 en 8 van dit besluit weggelaten en wordt artikel 9 vervangen door de volgende bepaling :

» Art. 9. — Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand die volgt op deze waarin dit besluit in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt. »

VERANTWOORDING

Door het koninklijk besluit nr. 416, artikelen 1 en 4, wordt er geen vervroeging van de ingangsdatum van het pensioen toegelaten vóór de leeftijd van 60 jaar. Dit betekent dat de huidige regeling inzake vervroegde ingangsdatum nog enkel voor de mannen zal gelden! Wij vernemen dat deze maatregel helemaal geen besparend karakter inhoudt.

Het artikel 6 van hetzelfde koninklijk besluit wijzigt artikel 31, 6°, van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967. Dit houdt in dat het pensioen van de overlijdensnaam nog slechts aan de overlevende echtgenoot wordt uitbetaald.

De overige personen die ambtshalve op aanvraag rechthebbend zijn kunnen dus geen aanspraak maken op dat maandbedrag. Deze personen dragen evenwel dikwijls de begrafenis kosten.

Chambre
des Représentants

SESSION 1986-1987

8 DÉCEMBRE 1986

PROJET DE LOI

portant confirmation des arrêtés royaux pris en exécution de l'article 1er de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. LECLERCQ

Article 13.

Compléter le 2° par un nouvel alinéa, libellé comme suit :

« Les articles 1er, 4, 6, 7 et 8 de cet arrêté sont toutefois abrogés et l'article 9 du même arrêté est remplacé par la disposition suivante :

» Art. 9. — Le présent arrêté entre en vigueur le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel il aura été publié au Moniteur belge. »

JUSTIFICATION

Les articles 1er et 4 de l'arrêté royal n° 416 n'autorisent aucune anticipation de la date du début de la pension avant l'âge de 60 ans. Cela signifie que la réglementation actuelle relative à la date anticipée de mise à la pension ne sera plus applicable qu'aux hommes ! Nous apprenons que cette mesure ne comporte aucun caractère d'économie.

L'article 6 du même arrêté royal modifie l'article 31, 6°, de l'arrêté royal n° 72 du 10 novembre 1967, ce qui signifie que la pension due pour le mois du décès ne sera plus versée qu'à l'époux survivant.

Les autres ayants droit d'office sur demande ne peuvent donc pas prétendre à ce montant mensuel. Pourtant, ces personnes supportent souvent les frais funéraires.

Zie :

- 699 - 86/87:

— Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Senaat.

Voir :

- 699 - 86/87:

— N° 1: Projet transmis par le Sénat.

Nr. 2 VAN DE HEER LECLERCQ

Art. 14.

Het 2e weglaten.

VERANTWOORDING

Het koninklijk besluit nr. 464 van 25 september 1986 heeft tot doel de inkomenstematiging van de zelfstandigen, ingericht door het koninklijk besluit nr. 289 van 31 maart 1984, met ingang van 1 januari 1987 als permanente regeling te voeren en te consolideren. De consolideringsbijdrage houdt in feite een lineaire verhoging met 6,12% van de sociale bijdragen in voor zelfstandigen wier inkomen t.o.v. het referentjaar in bepaalde mate gestegen is. De consolideringsbijdrage leidt aldus voor sommigen tot een verhoogde para-fiscale druk.

Dit staat in tegenstelling tot het akkoord dat voorziet dat de S.Z.-bijdragen van de actieven niet zullen verhoogd worden.

Nr. 3 VAN DE HEER LECLERCQ

Art. 16.

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Het koninklijk besluit nr. 426 voorziet de instelling van een Fonds voor de gezondheid en de productie van de dieren. Het fonds heeft tot doel tussen te komen in de financiering van vergoedingen, toelagen, en andere prestaties m.b.t. de bestrijding van de dierenziekten en de verbetering van de hygiëne, de gezondheid en de kwaliteit van de dieren en de dierlijke produkten.

Aldus wenst men de uitgaven van de Staat te beperken in de sectoren van de diergeeskundige politie en van de verbetering van de veeteelt.

Door de instelling van een fonds, voornamelijk gestijfd door de verplichte bijdragen ten laste van hen die dieren en dierlijke produkten voortbrengen of verhandelen, zullen zij, als tegenprestatie van de voor hen verleende diensten, voor een groter gedeelte moeten deelnemen in de betreffende kosten.

Het is dan ook om al deze redenen absoluut aangewezen dit artikel niet te bekraftigen.

Aldus worden de beroepsmiddens ertoe verplicht de medefinanciering van de kosten voortvloeiend uit de diensten die verleend worden in het kader van de bestrijding van dierenziekten op zich te nemen.

Het advies van de Raad van State stelt echter duidelijk dat het besluit geen rechtsgrond vindt in de bepalingen van de bijzondere-machtenwet. Het besluit is voorts verre van éenduidig omtrent de precieze juridische aard van het Fonds.

Ook omtrent de juridische kwalificatie van de verplichte bijdragen wordt in het verslag aan de Koning weinig verduidelijking gegeven. De Raad van State stelt dat het verslag er zich toe beperkt dat de verplichte bijdragen het karakter van retributies hebben, aangezien de betere sanitaire bescherming een compensatie uitmaakt voor de financiële inspanningen van het bedrijfsleven.

In het advies van de Raad van State wordt evenwel verwezen naar de verklaring ter zake van de gemachting van de Regering. Deze stelde dat de bedoelde bijdragen niet zullen gevorderd worden n.a.v. een concrete prestatie van de overheid waarop de betrokken natuurlijke of rechtspersonen verplicht zijn een beroep te doen, maar integendeel de verplichte bijdrage zullen verschuldigd zijn wegens het louter feit dat de activiteit van de betrokkenen op dieren of dierlijke produkten gericht is. De bijdragen zouden worden vastgesteld op een forfaitair bedrag per dier of dierlijke produkt.

De Raad van State besluit dat wanneer aldus geen concrete tegenprestatie van de overheid kan worden aangewezen die zou beantwoorden aan de financiële last welke aan de betrokkenen wordt opgelegd, dan kunnen de in het besluit bedoelde verplichte bijdragen niet als retributies worden gekwalificeerd, doch zijn ze als belastingen te beschouwen.

Uit wat hiervoren werd uiteengezet volgt dat de « verplichte bijdragen » niet kunnen worden aangemerkt als « niet-fiscale ontvangsten van de Schatkist » in de zin van artikel 1, 2^e, van de wet van 27 maart 1986, en dat derhalve voor de invoering van die bijdragen geen rechtsgrond kan worden gevonden in de bijzondere-machtenwet.

Het advies van de Raad van State vervolgt dat vermits de ontworpen regeling — zonder de bepalingen i.v.m. de verplichte bijdragen — geen vermindering van de openbare lasten zal meebrengen, het besluit in haar geheel niet kan worden ingepast in de bevoegdheden welke de bijzondere-machtenwet aan de Koning heeft verleend.

Het is dan ook om al deze redenen absoluut aangewezen dit artikel niet te bekraftigen.

Nº 2 DE M. LECLERCQ

Art. 14.

Supprimer le 2e.

JUSTIFICATION

L'arrêté royal n° 464 du 25 septembre 1986 vise à transformer en une réglementation permanente et à consolider, à partir du 1er janvier 1987, la modération salariale des indépendants instaurée par l'arrêté royal n° 289 du 31 mars 1984. La cotisation de consolidation implique en fait une augmentation linéaire de 6,12 % des cotisations sociales pour les indépendants dont le revenu a augmenté dans une certaine mesure par rapport à l'année de référence. La cotisation de consolidation entraîne donc pour certains une augmentation de la pression parafiscale.

Cela est contraire à l'accord de gouvernement qui prévoit que les cotisations de sécurité sociale des actifs ne seront pas augmentées.

Nº 3 DE M. LECLERCQ

Art. 16.

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

L'arrêté royal n° 426 prévoit l'instauration d'un Fonds de la santé et de la production des animaux. Ce fonds a pour but d'intervenir dans le financement des indemnités, des subventions et autres prestations en ce qui concerne la lutte contre les maladies des animaux et l'amélioration de l'hygiène, de la santé et de la qualité des animaux et des produits animaux.

L'on entend ainsi limiter les dépenses de l'Etat dans les secteurs de la police vétérinaire et de l'amélioration de l'élevage.

L'instauration d'un fonds alimenté surtout par les cotisations obligatoires de ceux qui produisent ou commercialisent des animaux et des produits animaux entraînera pour ceux-ci, en contrepartie des services rendus, une augmentation de la part des frais en question à leur charge.

Pour toutes ces raisons, il est absolument indiqué de ne pas confirmer cet article.

Les milieux professionnels se voient ainsi contraints de cofinancer les frais inhérents aux services prestés dans le cadre de la lutte contre les maladies des animaux.

L'avis du Conseil d'Etat souligne cependant clairement que l'arrêté ne trouve aucun fondement légal dans les dispositions de la loi d'habilitation. L'arrêté est par ailleurs loin d'être exempt d'ambiguïté quant au caractère juridique exact du Fonds.

Le rapport au Roi fournit également peu de précisions en ce qui concerne la qualification juridique des cotisations obligatoires. Le Conseil d'Etat souligne que le rapport se borne à énoncer que ces cotisations obligatoires ont le caractère de rétributions étant donné que la meilleure protection sanitaire constituera une compensation pour les efforts financiers des milieux professionnels.

L'avis du Conseil d'Etat renvoie cependant à la déclaration que le délégué du Gouvernement a faite à ce sujet. Celui-ci a en effet précisé que les cotisations susvisées ne seront pas exigées à l'occasion d'une prestation concrète de l'autorité à laquelle les personnes physiques ou morales concernées sont tenues de recourir, mais qu'à contre elles seront dues en raison du seul fait que l'activité des intéressés est axée sur les animaux ou les produits animaux. Les cotisations seraient fixées à un montant forfaitaire par animal ou par produit animal.

Le Conseil d'Etat conclut que dès lors que l'on ne peut relever aucune prestation concrète de la part de l'autorité qui serait la contrepartie de la charge financière que les intéressés se voient imposer, les cotisations obligatoires visées dans le projet ne peuvent être qualifiées de « rétributions », mais doivent être considérées comme des impôts.

Il résulte de ce qui a été exposé ci-dessus que les « cotisations obligatoires » ne peuvent être considérées comme des « recettes non fiscales du Trésor » au sens de l'article 1er, 2e, de la loi du 27 mars 1986 et que l'instauration de ces cotisations ne peut dès lors trouver de fondement légal dans la loi de pouvoirs spéciaux.

L'avis du Conseil d'Etat précise ensuite que comme la réglementation en projet — sans les dispositions relatives aux cotisations obligatoires — n'entraînera aucune diminution des charges publiques, force est de conclure que, dans son ensemble, elle ne peut s'inscrire dans le cadre des pouvoirs que la loi d'habilitation a attribués au Roi.

Pour toutes ces raisons, il importe absolument de ne pas confirmer cet article.

Nr. 4 VAN DE HEER LECLERCQ

Art. 10.

Het 3º, aanvullen met wat volgt : « met uitzondering van de bepalingen in artikel 1 van het koninklijk besluit met betrekking tot de regeling der zelfstandigen ».

VERANTWOORDING

Krachtens artikel 26 van de wet Dhoore van 29 juni 1981 keert de Staat jaarlijks aan het R.I.Z.I.V. subsidies uit.

De bepalingen van deze wet zijn weliswaar nog niet toepasselijk in de regeling der zelfstandigen, maar met zijn brief van 18 juni 1982 heeft de Minister van Sociale Zaken het R.I.Z.I.V. opgedragen de rijkstoelagen voor de regeling der zelfstandigen te berekenen overeenkomstig de voornoemde wet.

Het artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 432 beoogt de Rijkstoelagen voor de dienstjaren 1986 en 1987 in de regeling van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, sectoren geneeskundige verzorging en uitkeringen niet langer in een percentage van de uitgaven uit te drukken, maar in een forfaitair bedrag.

Dit is niet minder dan een aantasting van de fundamente van de Sociale Zekerheid.

Het is dan ook aangewezen om dit artikel te wijzigen.

Nº 4 DE M. LECLERCQ

Art. 10.

Compléter le 3º par ce qui suit : « à l'exception des dispositions de l'article 1er de l'arrêté royal, relatives au régime des travailleurs indépendants ».

JUSTIFICATION

En vertu de l'article 26 de la loi Dhoore du 29 juin 1981, l'Etat accorde chaque année des subventions à l'I.N.A.M.I.

Les dispositions de cette loi ne sont certes pas encore applicables au régime des travailleurs indépendants, mais, dans sa lettre du 18 juin 1982, le Ministre des Affaires sociales a chargé l'I.N.A.M.I. de calculer les subventions de l'Etat en faveur du régime des travailleurs indépendants conformément à ladite loi.

L'article 1er de l'arrêté royal n° 432 tend à exprimer les subventions de l'Etat pour les exercices 1986 et 1987 dans le régime de l'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, secteurs des soins de santé et des indemnités, non plus en pourcentage, mais par un montant forfaitaire.

Il s'agit ni plus ni moins d'une atteinte aux principes fondamentaux de la Sécurité sociale.

Il convient dès lors de modifier cet article.

J. LECLERCQ.